

بسم الله الرحمن الرحيم

فرب كنفانس سوچی را نخورید!

(ترجمه)

وزارت خارجه روسیه اعلام کرد بود که به تاریخ ۱۸ نومبر ۲۰۱۷م برای حل قضیه سوریه کنفرانسی در سوچی برگزار خواهد شد. گروه‌های مخالف سوریه و هم‌چنان دی‌مستورا از اشتراک درین کنفرانس اباء ورزیده بودند. مسکو مجبور گردید تا با دعوت ۳۳ طیف مختلف، تاریخ کنفرانس را به تأخیر اندازد. پس از اعلام، امریکا هشدار واضحی ارسال کرد که مسکو به تنهایی اش نمی‌تواند، اصلاحاتی را برای حل قضیه سوریه به میان آورد. زمانی که هشدار امریکا به روسیه رسید، در حاشیه کنفرانس اوپیک که به تاریخی ۱۱ نومبر ۲۰۱۷م در ویتنام برگزار گردید، لاوروف اظهار داشت که تاریخ برگزاری کنفرانس برای مدت نامعلوم به تعویق افتد. از همین جهت، لاوروف و تیلرسون و در مصاحبه مشترک تأکید کردند که یگانه منبع اصلاحات بحران سیاسی سوریه بر اساس قطعنامه شورای امنیت و تصامیم کنفرانس ژینو بوده و روسیه به تنهایی اش نمی‌تواند بحران سوریه را حل سازد.

هدف از تشکیل کنفرانس این بود که پوتین در نظر دارد تا در انتخابات ۱۸ مارچ ۲۰۱۸م، خود را کاندید نماید و خواست تا با تشکیل این کنفرانس پیروزی خود را در قضیه سوریه به نمایش بگذارد؛ چون ازین ناحیه خیلی زیر سوال رفته است. به همین دلیل، پوتین در دیدارش با رئیس جمهوری ترکیه و ایران به تاریخ ۲۲ نومبر ۲۰۱۷م بر سر مسئله راه‌حل سیاسی قضیه سوریه توافق نمود؛ چنان‌چه ولادیمیر جباروف معاون اول کمیته امور بین‌المللی اتحادیه روسیه، اعلام کرد که: «در کنفرانس سوچی بالای اختیارات ایالات متحده برای رسیدن به موقف واحد و مشخص پیرامون قضیه سوریه به توافق خواهیم رسید.» هم‌چنان مسکو با هماهنگی ایران و ترکیه بر پیروزی کنفرانس سوچی چراغ سبز نشان داد. در زمینه میخائیل بوگزانوف معاون وزیر خارجه روسیه به تاریخ ۲۳ دسمبر ۲۰۱۷م اظهارات داشت: «در کنگره گفت‌وگوهای ملی سوریه که قرار است در اواخر ماه اکتوبر ۲۰۱۸م تشکیل گردد، ما

شاهد تشکیل کمیته قانون اساسی خواهیم بود.» سخنان وی اشاره‌ای به این است که تمام اساسات کنفرانس با مشوره ترکیه و ایران اجراء خواهد شد.

به تاریخ ۲۷ دسمبر ۲۰۱۷م الکساندر لافرینگوف نماینده ویژه روسیه در امور سوریه اظهار داشت که راه‌حل سوریه به درازکشیدن قضیه نبوده و لازم است تا به اسرع وقت کنگره گفت‌وگوهای ملی سوریه در سوچی تشکیل گردد. این گونه موقف‌گیری‌ها نشان دهنده‌ای این موضوع است که پوتین می‌خواهد به اسرع وقت میوه مداخله سوریه را بچشد.

موقف‌گیری‌های روسیه ترامپ را مجبور ساخت تا اهداف اساسی خود را چنین واضح نماید: «این واشنگتن است که در امور سوریه تصمیم می‌گیرد؛ نه دیگران.» به همین هدف، ریکس تیلرسون وزیر خاجه امریکا به تاریخ ۱۱ جنوری ۲۰۱۸م در دانشگاه استانفورد طی سخنی اهداف کلی کشورش را در امور سوریه واضح ساخت؛ وی درین بیانیه‌ای تصمیم پنتاگون بر ساخت پایگاه نظامی ۳۰ هزار عسکری امریکا در منطقه گردنشین را اشاره داشت که به هدف جنگ با گروه داعش مستقر خواهند شد. (منبع: تلویزیون میادین)

در حاشیه کنفرانس پاریس به تاریخ ۲۳ جنوری ۲۰۱۸م که در مورد استفاده سلاح‌های کیمیاوی در سوریه و محاسبه مرتکبین چنین عمل بحث صورت گرفت؛ امریکا، انگلیس، فرانسه، سعودی و اردن به نسخه‌ای که دو هفته قبل امریکا ترتیب داده بود، اقرار کردند. این نسخه در حاشیه نشست ویانا که به تاریخ ۲۵ جنوری ۲۰۱۸م عقد گردیده بود، برای اجراء به دی‌مستورا تقدیم گردید. این نسخه شامل راه‌های تشکیل حکومت انتقالی، پیش‌نویس قانون اساسی و تشکیل قانون انتخابات، صلاحیت‌های رئیس جمهور و صلاحیت‌های حکومت جدید و ضرورت ترمیم دستگاه امنیتی تحت نظارت سازمان ملل می‌باشد. به عبارت دیگر، امور سوریه زیر سرپرستی سازمان ملل به پیش می‌رود؛ هرگاه اندکی انتقادات نباشد، اعلان خواهد شد که مستقیماً سرپرستی سوریه را امریکا بدوش می‌گیرد. پس این گونه موقف‌گیری امریکا، آجندای پیروزی کنفرانس سوچی را تشکیل می‌دهد.

امریکا نخواست تا فضای پوتین را خراب سازد، بناءً اجازه داد تا کنفرانس سوچی برگزار گردد تا فضای طرفداران پوتین خوب‌تر گردد، و هم‌چنان پذیرفتند تا کنفرانس به حضور دی‌مستورا آغاز گردد، باوجودی که وی در اول جلسه حضور نداشت. به نقل از روزنامه شرق اوسط، در کنفرانس سوچی بالای "تشکیل کمیته ساخت قانون اساسی، تشخیص منابع، برنامه عملی و چگونگی انتخاب اعضاء و تطبیق موارد کنفرانس ژینو زیر نظر سازمان ملل، بحث صورت گرفت. کنفرانس با صدور بیانیه عام و بی‌مفهوم به پایین رسید که در بیانیه پایانی آمده است: «با هم بر سر تشکیل کمیسیون قانون اساسی به توافق رسیده‌ایم که یک تیم به نمایندگی از دولت جمهوری عربی سوریه و یک تیم از نمایندگی از مخالف به هدف اصلاحات قانون اساسی و حل و فصل بحران سوریه، استناد بر اساس قطعنامه ۲۲۵۴ شورای امنیت زیر نظر سازمان ملل تشکیل گردد.»

بیانیه پایانی، قطعاً بالای نقش سازمان ملل، دولت سوریه، محاکمه و مجازات ناقضین حقوق بشر و استفاده‌کنندگان سلاح کیمیاوی و حضور نیروهای امنیتی بیگانه بر سرزمین سوریه، بحثی نکردند. آنچه درین کنفرانس جالب است، هیچ‌کس نمی‌داند که ۱۳۰۰ اشتراک کننده، چگونه بالای بیانیه پایانی بحث‌وگفتگو نمودند؛ چنانچه قبلاً بگدانوف معاون وزیر خارجه روسیه در ماه نومبر ۲۰۱۷م پیش‌بینی کرده بود، که آن‌ها جزء امضاء این بیانیه، چیزی نکردند.

نمایش نامه بزدلانه‌ای را که مخالفان اجراء کردند، فقط به نسبت نبرافراشتن بیرق دولت سوریه در کنفرانس، از حضور در کنفرانس اباة ورزیده و صلاحیت نمایندگی خود را به ترکیه واگذار کردند. بدین‌گونه این مسئله را قضیه حیاتی سوریه قلم داد کرده تا جرائم خود را که در کنفرانس ژینو مرتکب شده اند، چشم‌پوشی نمایند؛ ولی بیانیه پایانی تمام دروغ و نفاق آن‌ها را چنین برملا ساخت، که ترکیه به نمایندگی از تیم مخالفان ۵۰ فرد را به حیث نماینده کمیته قانون اساسی چنین معرفی کرد: بر اساس بیانیه پایانی، گفتگوهای ملی سوریه در سوچی کمیته قانون اساسی متشکل از ۱۵۰ تن خواهد بود که ۵۰ تن آن از تیم ترکیه و ثلث دیگر آن مربوط به تریبون قاهره، مسکو و ریاض خواهد بود.

آنچه در تاریخ بشریت واضح است، مناقشات سیاسی برعکس، پیروز را ناکام و ناکام را پیروز می‌سازد. مواد خطرناک در بیانیه پایانی کنفرانس سوچی، تأسیس کمیته قانون اساسی است که شامل راه‌حل سیاسی بحران بوده؛ ولی درین راه‌حل برای سرنوشت خون‌های ریخته شده، مجروحین سلاح کیمیاوی و ده‌ها حملات هوایی که سلامت انسانی را به خطر انداخته اند، تذکری ندادند.

در اخیر، سوال اساسی این است: امت مسلمه چی وقت اراده خود را از چنگ نیروهای استعماری آزاد خواهند کرد؟ استعمارگرانی که همیشه در کمین اند تا ضرری بما برسانند و به کمک و یاری حکام سرزمین‌های اسلامی؛ مانند: ملاهای تهران، صاحبان "روز قدس"، حمل‌کننده‌گان سیرت ارطغرل در انقره و به کمک گروه‌های خودفروخته در مقابل دالر، تصامیم کنفرانس استانه را گاهی به وسیله ترکیه و گاهی مستقیم تطبیق دارند، به ضد امت مسلمه پلان طرح می‌کنند.

داکتر عثمان بخاش

رئیس دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

۲۱ جمادی الاول ۱۴۳۹ ه.ق

۷ فبروری ۲۰۱۸ م

برگرفته از جریده الرابیه